

Порака за Меѓународниот ден на танцот – 29 април 2023

Авторка на светската порака, Јанг Липинг, Кина
Танчерка, кореограф

Танц – Начин да се комуницира со светот

Говорот на телото е најинстиктивната форма на човечката комуникација. Како новороденчиња можеме да ги користиме рацете и нозете правејќи движења слични на танцот, уште пред да научиме да го осознаваме зборот; танцот произлегува од ваквите „примитивни јазици“.

Многу нешта ги наведуваат луѓето да танцуваат. Во мојот роден град, еднаш баба ми ми рече дека танцот е начин да му се заблагодариме на сонцето, што ни овозможува топлина и светлина во нашите животи.

Кога во годината има успешна жетва, танцуваме на полињата со радост во срцата за да изразиме благодарност кон земјата. Кога среќаваме некого кого го љубиме, танцуваме како паун ширејќи ги пердувите за да оставиме силен впечаток. И кога сме болни, користиме мистериозни танци и ритуали за да ги избркаме демоните на болеста.

Во мојот свет, танцот постојано е дел од нашите животи, танцот се преплетува со нашето егзистирање - од детството до смртта. Танцот е клучот со кој се отклучува комуникацијата на човечкото битие и природата; танцот е комуникација со сите живи битија. Во мојот роден крај се вели: „Ако имаш нозе а не можеш да танцуваш, си го губиш животот на празно.“ Танцот е силно поврзан со природата и животот. Ако мене ме прашувате, танцот е едно со природата и животот – а тоа е вистинската есенцијалност на танцот.

Некои луѓе доаѓаат на овој свет за да ја одржат својата изворност, некои за да го уживаат животот, трети се во потрага по искуства. Јас, јас сум набљудувач на животот. На овој свет сум за да го гледам цветањето на цветот и да го набљудувам лебдењето на облаците, и да набљудувам како се кондензира росата ...

Затоа сета моја креативна инспирација произлегува од природата и животот: јасната светлина на месечината, ширењето на пердувите на паунот, трансформацијата на пеперутката од гасеница во убавица; начинот на кој што вилинското коњче лебди по површината на водата; начинот на кој што стоногалката се собира и растегнува; начинот на кој што мравките се групираат во војска...

Пред многу години на сцената, се соочив со публиката и ја танцував првата кореографија што ја искреирав – танцот на паунот наречен „Душата на паунот“. Паунот е животно кое сеуште опстојува на овој свет. Тоа е животно кое ја симболизира светоста и ја претставува убавината на Источниот свет бидејќи неговата појава потсетува на убавината на фениксот, поради неговите реифицирани движења слични на змејот. Додека танцував, ја чувствував душата на паунот.

Културата на танцот, во светот на луѓето е поврзувачка, таа ги опфаќа сличностите во културите и нејзините заеднички својства. Ние ја обезбедуваме есенцијата на танцот преку набљудувањето на природата, животот и сите живи битија кои не опкружуваат. Мојата нација, истотака, има длабока танцова култура од која јас страсно го црпам и употребувам наследството и го надополнувам со ново наследство преку својот танц. Така како танчери, го храниме нашиот ум и тело, создавајќи танцова способност да комуницираме со светот. Јас собрав техники од неколку традиционални примитивни танци и ги поставив истите на сцена, како Импресии од Јунан, Тибетантска загатка, Импресии од Пингтан и многу други меѓу нив. Сите овие танци потекнуваат од земјата и ни беа оставени нам на потомците како културно наследство, за кое се потребни нашите напори истото да биде сочувано и претставено на светот.

Кога овие нешта ќе се постават на сцената, луѓето длабоко се импресионираат од нивната убавина и нивната културолошка битност. Како танчер, во континуитет ги истражувам безграничните дострели на танцот низ декадите, така навлегов и во креирање на експериментални современи кореографии за проектите *Целата приказна*, *Збогум моја конкубина* и *Будењето на пролетта*, поставени на глобалните сцени.

Мојата уметност е предизвикана од природата во мојот роден крај, од мојот личен живот и искуствата, и од суштината на цивилизацијата на Истокот, која е интегрален дел од светската цивилизација; така се создаваат разликите, богатствата и пред се' инспирацијата.

„Учејќи од природата“ и „Од единството помеѓу човекот и универзумот“ е филозофија, мудрост и естетика на Истокот. Овие доктрини се духовните јадра на мојата уметност. Како човечки битија, ние треба да ја почитуваме природата, да учиме од природата, и да се хармонизираме со природата, исто како земјата, планините и небото, меѓусебе.

Танчерите и кореографите треба да ги наслушнат многу внимателно радостите и тагите на светот, користејќи го танцот, за да го заокружат дијалогот со нашата природа, како и животот на природата кој трае подолго од илјадници години.

Денес, нема да продолжам да ја споделувам само културата на танцот во светот, туку се надевам дека ќе успеам да ги поканам сите танчери на светот кој го љубат танцот и кои сакаат да ги изразат своите емоции низ танцот; да се вклучат танцувајќи со цел заедно да ги возљубиме и почитуваме небото и земјата.

Животот не престанува, затоа и танцот не престанува.

Македонски превод од англиски јазик: д-р Иванка Апостолова Баскар